

[Bernhard Baunsgaard]

professor Karl O. Christiansen har sagt om det, som hr. Bjørn Elmquist er inde på:

»Der er ingen tvivl om, at det er en dårlig sanktionsform, men vi er nødt til at bevare den, indtil vi finder en bedre.«

Men der er heller ingen tvivl om – og det gælder som svar til hr. Knud Lind – at alle undersøgelser ganske utvetydigt viser, at fængselsmiljøet virker forrænde og kriminaliserende, og jeg har ikke sagt noget andet. Det virker forrænde og kriminaliserende, og det er derfor, vi må konstatere, at én gang i fængsel er der meget stor fare for, at man vender tilbage.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Vi havde en ret omfattende principiel debat om dette emne ved både første og anden behandling, og jeg tror ikke, at det tjener noget formål at gentage den debat.

Jeg skal dog for en sikkerheds skyld sige, at dette forslag ikke er motiveret af kapacitetsproblemer, men at tidspunktet for fremsættelsen er motiveret af kapacitetsproblemer.

Jeg fik samme indtryk af hr. Bjørn Elmquists og hr. Hagen Hagensens indlæg som hr. Wilhelm, nemlig at der skulle blive tale om en afsmittende virkning på det, der hedder narkotikaforbrydelser, told- og skattekontrollovsovertrædelser, røveri, vold og sædelighedsforbrydelser m.v., altså at forslaget om strafnedsættelse også skulle indebære en nedsættelse af straffen for disse forbrydelser. Det er ikke korrekt; det er i bedste fald en misforståelse. Det, man citerer fra i brevet fra Københavns byret, er et afsnit, der vedrører prøveløsladelse, og prøveløsladelser skal naturligvis i det omfang, hr. Wilhelm nævnte, omfatte alle kategorier. Men der foreslås ingen strafnedsættelse for så vidt angår strafammerne for de alvorlige lovovertrædelser, som citeredes af de to ordførere.

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at den større opklaringsrisiko nok er noget af det mest væsentlige, vi har inden for kriminalpolitikken. Det er også grunden til, at jeg i stedet for at søge 50 eller 100 mill. kr. ekstra til at udvide fængselskapaciteten for har foretrukket at søge bevillinger til en udvidelse af politistyrken. Jeg er ganske enig med hr. Hagen Hagensen i, at opklaringsrisikoen

er mere betydningsfuld, end om en straf er en tredjedel kortere eller længere.

Jeg tror, at dette er det væsentlige af det, jeg ønsker at knytte kommentarer til. Jeg er klar over – og det siger jeg også i anledning af et enkelt af ordførernes indlæg – at der er adskillige af de hørte instanser, som gerne ville have haft mere tid til at behandle dette forslag i, men jeg vil også gerne gentage, at straffelovrådet har vist udpræget forståelse for, at det, når det drejer sig om dette trods alt begrænsede område af straffeloven, kan være rimeligt at komme med forslagene nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 79 stemmer mod 65.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skattemæssig ligestilling af ægtefæller).

(Lovforslag nr. L 117. Fremsat 17/2 82. Første behandling 25/2 82. Betænkning 14/5 82. Anden behandling 18/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer mod 54.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.